

Prædiken til 9. søndag efter Trinitatis

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 36 Befal du dine veje; 613 Herre, du vandrer forsoningens vej; 401 Guds ord det er vort arvegods; 692 Du skal i denne verden ej; 369 Du, som gir os liv og gør os glade; 375 Alt står i Guds faderhånd

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:

Jesus sagde også til disciplene: »Der var en rig mand, som havde en godsforvalter; om ham fik han underhånden at vide, at han ødslede hans ejendom bort. Så tilkaldte han forvalteren og spurgte: Hvad er det, jeg hører om dig? Aflæg regnskab for din forvaltning, for du kan ikke længere være forvalter. Men forvalteren spurgte sig selv: Hvad skal jeg gøre, nu da min herre tager min stilling fra mig? Grave har jeg ikke kræfter til, tigge skammer jeg mig ved. Nu ved jeg, hvad jeg vil gøre, for at folk skal tage imod mig i deres huse, når jeg bliver sat fra bestillingen. Han kaldte så sin herres skyldnere til sig én for én og spurgte den første: Hvor meget skylder du min herre? Hundrede ankre olie, svarede han. Forvalteren sagde: Her er dit gældsbevis, sæt dig straks ned og skriv halvtreds! Derefter spurgte han en anden: Og du, hvor meget skylder du? Hundrede tønder hvede, svarede han. Til ham sagde forvalteren: Her er dit gældsbevis, skriv firs!« Og Herren roste den uærlige forvalter, fordi han havde handlet klogt. For denne verdens børn handler langt klogere over for deres egne, end lysets børn gør. »Jeg siger jer: Skaf jer venner ved hjælp af den uærlige

mammon, for at de, når den slipper op, kan tage imod jer i de evige boliger.«

Lukasevangeliet 16,1-9

Ej, jeg skal lære at tjekke hvilke tekster det er vi fordeler, når vi fordeler gudstjenesterne imellem os... det var min første tanke da jeg lige så, at jeg havde vundet gudstjenesten med evangeliet om den utro godsforvalter – for det er en tekst, der forarger og støder... og den er slet ikke nem og ligetil... Så jeg kan da godt afsløre at jeg har smurt ærmerne op og taget livtag med teksten...

Min anden tanke var at holde prædiken med den fedeste italienske accent, for det er lige før teksten giver mening i et mafiamiljø... (Håber de nye italienske fodboldmestre tilgiver mig denne kliche...)

Men så synes jeg alligevel at der kommer hul og forståelse. Jeg tager lige et par generelle nøgler frem til at låse lignelser op..

For alle lignelser handler jo om Gudsriget.

Vi skal vide noget om gudsriget – og billedet, der bliver brugt, er bare til at åbne en forståelse....

Så hvis vi mærker efter, så ved vi godt at vi har fået tilgivet uendeligt meget alle hver især... Vores gældsbeviser er blevet nedskrevet til noget, der er overskueligt....

Og mammon eller penge i denne lignelse er et symbol på Guds tilgivelse og overskud... Og den er der uendelig.

Med de forståelsesnøgler kan vi nærme os svindleren, der får ros ... først viser han sig uegnet til sit job... så bliver han varslet fyret... og i den resterende tid han har på jobbet, svindler han og

uddeler af godsejerens midler, til egen fordel... og så får han ros for sin opførelse...

Den sværeste pille at sluge, er at det er os, der er i den usympatiske rolle...

Men i lignelsen og det fortabte får var det også os, der var fåret.. Vi er den uærlige godsforvalter, der ikke kan passe jobbet tilfredsstillende, og ikke gider tigge eller grave...

Vi må bide den i os, at billedet, der tegnes af os, er meget lidt flatterende - og ikke blive så fornærmede, at det lukker for forståelsen af hvad Jesus vil fortælle os om Gudsriget.

En anden tolkningsmulighed er, at det er Jesus, der er den utro godsforvalter, der nedskriver gælden for os svindler, der uden at blinke med øjnene straks tager imod et nedskrevet gældsbevis...

Men uanset om det er os eller Jesus der er den utro godsforvalter, så er handlingen med at nedskrive andres gæld det rigtige at gøre....

Det er Gud selv der er godsejer – og han har nok!... Han mangler ikke noget, bare fordi den utro godsforvalter deler ud af hans ejendom, eller vi deler ud af Guds kærlighed og lover andre, at de i deres dåbskontrakt får nedskrevet den gæld til Gud, som de ellers selv stod til regnskab for...

Vi må gerne dele ud og nedskrive gæld, døbe invitere til nadver, fortælle andre om Gud, så de kan komme Gud nær...

Gud går ikke konkurs... Vi må gerne dele ud af hvad der er hans. Tilgivelse, kærlighed, godhed og overskud....

Lignelsen vil først og fremmest fortælle os, at vi alle står i gæld til skaberen, men at vi ikke tilregnes den gæld vi skylder, men for Jesu Kristi skyld får den nedskrevet.

Gælden opstår og øges når vi fortløbende sårer hinanden, gør hinanden ondt, fornægter og forråder hinanden og Gud

Vi har hverken styr på eller kendskab til hvor meget vi skylder Gud, men vi ved hvem der har betalt det hele på korset...

Vi må gerne missionere og sige, kom til Gud og få nedskrevet din gæld... Gud vil gerne have, vi deler denne information med andre: At vi ikke tilregnes alt det vi skylder skaberen, men kan få nedskrevet vores gæld til noget vi kan overskue...

I Fadervor siger vi ”Forlad os vores skyld, som også vi forlader vore syndere” ... Når vi nedskriver andres gæld overfor Gud, lever vi i tilgivelsens kærlighed med hinanden.... Når vi forlader andre, så gør vi det med det der i virkeligheden er Guds... Der handler vi som den utro godsforvalter.

Vi skal skaffe os venner ved hjælp af Guds tilgivelse... Vi har lov til at tro og ane at vi har syndernes forladelse, og arbejde videre med at bringe andre hen til syndernes forladelse, til tilgivelsen, til Gud.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

(kirkebøn)